Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 84 034 van 29 juni 2012
in de zaak RvV x / II

In zake: **x**

Gekozen woonplaats: **x**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 21 december 2011 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – model B.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 januari 2012 met refertenummer REGUL x.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 februari 2012.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. AKYAZI, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij, van Algerijnse nationaliteit, sinds 2001 reeds meerdere malen werd veroordeeld tot een gevangenisstraf door de correctionele rechtbank.

Op 7 december 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 13 december 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 21 december 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit bevel is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"Artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet en artikel 21 van het koninklijk besluit: verblijf in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de wet vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen de exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang op. Zij wijst erop dat aan de verzoekende partij reeds enkele bevelen werden gegeven om het grondgebied te verlaten. Zij meent aldus dat de eventuele vernietiging van het bestreden bevel niets afdoet aan de illegale verblijfstoestand van de verzoekende partij, zodat zij geen belang heeft bij de huidige vordering.

2.2 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

2.3 Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van bevelen om het grondgebied te verlaten. De bevelen om het grondgebied te verlaten van 7 december 2011 en 13 december 2011 zijn genomen in toepassing van artikel 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder, wat tevens niet wordt betwist door de verzoekende partij, dat voormelde bevelen van 7 december 2011 en 13 december 2011 niet werden aangevochten en dienvolgens definitief zijn, zodat deze bevelen principieel uitvoerbaar zijn. De uitvoerbaarheid van voormelde bevelen staat los van de thans bestreden beslissing.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de verzoekende partij niet en levert voor haar geen nut op, omdat de verwerende partij de bevelen om het grondgebied te verlaten van 7 december 2011 en 13 december 2011 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Er dient dienvolgens te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen wettig belang heeft bij de vordering

(RvS 15 september 2003, nr. 122 790). De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

2.4 Ter terechtzitting van 11 april 2012 wordt de verzoekende partij uitdrukkelijk uitgenodigd haar belang bij huidig beroep uiteen te zetten, gelet op het feit dat zij reeds eerder het voorwerp heeft uitgemaakt van bevelen om het grondgebied te verlaten, die definitief en uitvoerbaar zijn geworden. De verzoekende partij stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

2.5 Zij duidt er ter terechtzitting van 11 april 2012 tevens op dat zij in haar inleidend verzoekschrift een schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1955 (hierna: EVRM) heeft aangevoerd.

De Raad is gehouden de bestreden beslissing te toetsen aan deze opgeworpen regel van internationaal recht. Een en ander vloeit voort uit de verplichting die rust op de Belgische staat om de toepassing van regels die voortkomen uit internationale verdragen waarbij zij partij is, te respecteren. Het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ressorteert hieronder.

De verzoekende partij voert in haar inleidend verzoekschrift dat zij sedert 2001 in België verblijft en sinds 2009 samenwoont met haar partner, die de moeder is van haar twee minderjarige kinderen. Aldus stelt zij gedurende deze gehele tijd een nieuw leven in België te hebben opgebouwd en er te genieten van een gezinsleven zoals dat beschermd wordt door artikel 8 van het EVRM. Zij brengt hiertoe in bijlage bij haar verzoekschrift twee *"inlichtingen getrokken uit de geboorteakte"* betreffende de erkenning van haar minderjarige kinderen, alsook een uittreksel uit het bevolkingsregister betreffende de samenstelling van het gezin bij. Het komt de verzoekende partij dan ook onredelijk voor dat zij na deze gehele tijd het land zou dienen te verlaten en zodoende haar jonge kinderen en partner moet achterlaten. Volgens de verzoekende partij werd bij het nemen van de bestreden beslissing onvoldoende onderzoek verricht naar haar feitelijke situatie.

De Raad wijst erop dat de verzoekende partij bij de argumenten betreffende zijn langdurig verblijf in België, het nieuwe leven dat zij alhier bijgevolg heeft opgebouwd en het samenwonen met haar partner en twee minderjarige kinderen niet aantoont dat er voor haar en haar partner en kinderen met wie zij voorhoudt een gezin te vormen, belemmeringen voorhanden zijn elders een normaal en effectief gezinsleven uit te bouwen of verder te zetten, noch maakt zij aannemelijk dat zij enkel in België met hen zou kunnen samenleven. De bestreden beslissing heeft voorts niet tot gevolg dat aan de verzoekende partij definitief enig verblijfsrecht ontnomen wordt. Het feit dat de verzoekende partij reeds lang (op illegale wijze) in België verblijft, er een nieuw leven heeft opgebouwd en zodoende samenleeft met haar partner en twee minderjarige kinderen, geeft geen automatische toekenning van het recht op verblijf. De Raad is van oordeel dat er in voorliggend geval op de Staat geen positieve verplichting rust het recht op gezinsleven in België te handhaven. Er kan derhalve niet besloten worden tot een inmenging in het gezinsleven die valt onder de verantwoordelijkheid van de Belgische overheden (EHRM 20 maart 1991, 15 576/89, *Cruz Varas/Zweden*; RvS 4 maart 2002, nr. 104 270 en *cf*. M. VAN DE PUTTE, "Straatsburg gaat vreemd", T. Vreemd. 1994, 3-16). *In casu* kan geen schending van artikel 8, eerste lid van het EVRM worden vastgesteld.

2.6 Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met haar betoog op generlei wijze aantoont dat zij, ondanks het feit dat haar reeds eerder, met name op 7 december 2011 en 13 december 2011, bevelen om het grondgebied te verlaten ter kennis werden gebracht en deze bevelen definitief en uitvoerbaar zijn geworden, toch belang zou hebben bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

De exceptie van de verwerende partij wordt in de aangegeven mate bijgetreden. De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De voredring tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,	voorzitter,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
M. DENYS	C. BAMPS